

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots atlases komisijas sastāva stabilitātes trūkums konkursa mutvārdu pārbaudījumu laikā, pietiekamu koordinēšanas pasākumu, kas ieviesti, lai nodrošinātu kandidātu saskanīgu un objektīvu vērtējumu, vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīgu attieksmi, neesamība.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots 1958. gada Regulas Nr. 1 ⁽²⁾ 1., 2., 3. un 4. panta pārkāpums, Civildienesta noteikumu 1.d un 28. panta, kā arī III pielikuma 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpums, un vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpums.

⁽¹⁾ OV 2018, C 368A, 1. lpp.

⁽²⁾ Regula Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.), kas pēdējo reizi grozīta ar Padomes Regulu (ES) 517/2013 (2013. gada 13. maijs), ar ko pielāgo dažas regulas un lēmumus brīvas preču aprites, personu pārvietošanās brīvības, uzņēmējdarbības tiesību, konkurences politikas, lauksaimniecības, pārtikas nekaitīguma, veterinārijas un fitosanitārijas politikas, transporta politikas, enerģētikas, nodokļu, statistikas, Eiropas komunikāciju tīklu, tiesu iestāžu un pamattiesību, tiesiskuma, brīvības un drošības, vides, muitas savienības, ārējo attiecību, ārpolitikas, drošības un aizsardzības politikas un iestāžu jomā saistībā ar Horvātijas Republikas pievienošanu (OV 2013, L 158, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 14. janvārī – *Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior*/Komisija

(Lieta T-22/21)

(2021/C 128/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL* (Madride, Spānija) (pārstāvji: *D. Luff* and *R. Sciaudone*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 4. novembra vēstuli (ar atsauci *Ares(2020)6365704*), kas attiecas uz finanšu garantijas – uz kuru atsaucās Turcijas zinātnes, rūpniecības un tehnoloģijas ministrijas ES un ārlietu ģenerāldirekcijas ES finanšu programmu direkcija – likvidēšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots rūpības pienākums, objektivitāte, pušu procesuālo tiesību vienlīdzība un Finanšu regulas 78. pants ⁽¹⁾.
 - Tiek argumentēts, ka Komisija nav pārbaudījusi Turcijas iestāžu lēmumu likvidēt garantiju. Faktiski Komisija esot lūgusi Turcijas iestādes, lai tās šo lēmumu pārbauda pašas. Ar šo rīcību esot pārkāpts Finanšu regulas 79. pants, to aplūkojot kopsakarā ar Deleģētās regulas ⁽²⁾ 80., 81. un 82. pantu. Saskaņā ar šīm tiesību normām ES kredītrīkotājam dokumenti esot jāpārbauda personīgi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.
 - Prasītāja argumentē, ka apstrīdētajā lēmumā nebija sniegta pietiekama informācija, lai [pirmkārt.] varētu noskaidrot, vai šis akts ir pareizi pamatots vai arī tajā ir pieļauti trūkumi, kas ļautu apšaubīt tā tiesiskumu Eiropas Savienības tiesā, un, otrkārt, šī pati tiesa varētu pārbaudīt šī akta tiesiskumu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības tikt uzklausi.

 - Tiek argumentēts, ka prasītāja nav piedalījies administratīvajā procedūrā, ko Komisija ir īstenojusi, lai izlemtu – uzdot vai neuzdot Eiropas delegācijai Ankarā ar parakstu apstiprināt garantijas likvidēšanu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips.

 - Prasītāja argumentē, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, neveicot līgumslēdzējas iestādes lūguma un summu, kas pienākas prasītājam, līdzsvarošanu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā par garantijas likvidēšanas nosacījumiem.

 - Tiek argumentēts, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā par garantijas likvidēšanai piemērojamiem nosacījumiem, kas visi ir saistīti ar apgalvoto pakalpojuma līguma laušanu.

(¹) Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV 2012, L 298, 1. lpp.).

(²) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV 2012, L 362, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2021. gada 21. janvārī – L'Oréal/EUIPO – Debonair Trading Internacional
("SO COUTURE")**

(Lieta T-30/21)

(2021/C 128/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L'Oréal (Kliši, Francija) (pārstāvji: M. Treis un E. Strobel, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Debonair Trading Internacional Lda (Funšala, Portugāle)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "SO COUTURE" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 194 015

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 3. novembra lēmums lietā R 158/2016-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un jebkurai personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.